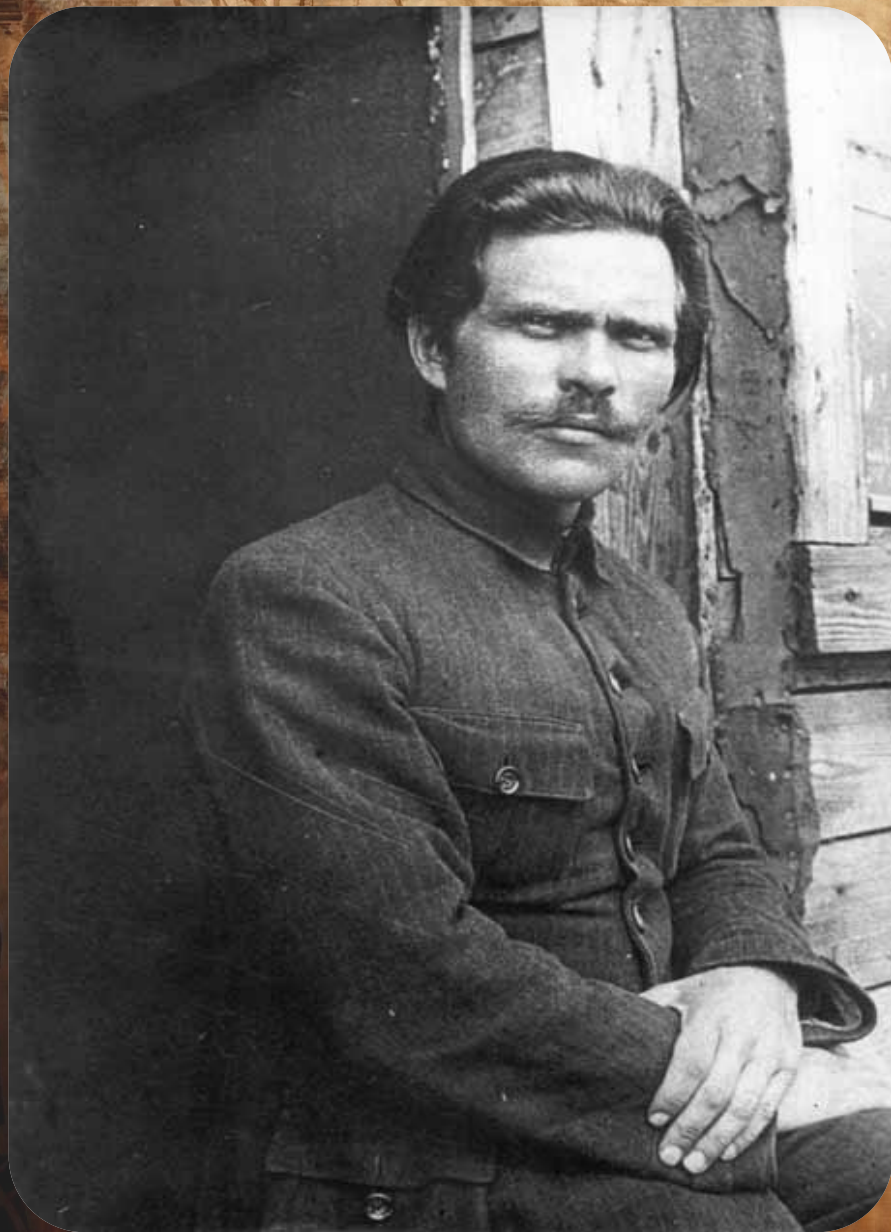

*Криворізька загальноосвітня
школа
I-III ступенів № 87*

***Українська
революція.
Нестор Махно***

*Підготувала
Учениця 11 – А
класу
Крупеня Аліна*

Під час громадянської війни на Півдні України формувалася своєрідна місцева форма анархізму — «український мілітарний (отаманський) анархізм». Проповідником якого був Нестор Махно. Махновський рух намагався підштовхнути до глобальної суспільної творчості широкі народні маси, до відродження українських народних громадських інститутів.

У серпні 1918 р. анархісти України, з метою координації боротьби проти гетьманату, створили ініціативну групу анархістів «Набат». У листопаді 1918 р. в Курську пройшла Перша установча конференція Конфедерації анархістських організацій України «Набат» (з «Набатом» пов'язані 80 % анархістів України в 1918—1921 рр.).

Вже восени 1917 р. можна казати про створення мікродержави у великому селі Гуляй-Полі, якою керували незалежні від будь-яких інших державних структур гуляйпільська «Вільна Рада» та харизматичний лідер Н. Махно. Ця «незалежна республіка» проіснувала майже півроку і була ліквідована австро-угорськими окупантами у

У жовтні 1919 р. махновці створили у липні 1919 р. потужну Революційно-повстанську армію України (склад армії доходив до 80 тис. повстанців, з яких переважна більшість була українцями).

Старшини конвою командарма
під час Першого Зимового походу армії УНР

Махновці відстоювали ідею «вільного Радянського ладу», причому Ради виступали не як політичні, а як «суспільно - економічні організації», що регулюють виробництва. Неодноразові заяви Н. Махна про прагнення заповнити своїм рухом всю Україну та звільнити її.

У вересні 1919 р. керівництво УНР підписало з махновськими лідерами угоду про військовий союз, а уряд Директорії прийняв рішення «про необхідність об'єднання всіх українських національних сил для рішучої боротьби проти окупації військом Денікіна теренів України», що стало фактичним визнанням махновської армії «українською національною силою».

Діячі Центральної Ради і Директорії критикувалися Н. Махном та анархістами не за прагнення до самостійності, а за державний централізм та «буржуазний ухил». Величезний вплив на Н. Махна мала Галина Кузьменко-Махно, його дружина і переконана прихильниця.

Сам Н. Махно дав назву своєму визвольному руху, на звав його «українською революцією» (обираючи «націоналізму землі» і відкинувши «націоналізм крові»). Махновська «Декларація» звертає увагу на особливість націоналізму «по - гуляйпільські»: «Кажучи про незалежність України, ми розуміємо цю незалежність не як незалежність національну, за зразок петлюрівської самостійності, а як незалежність соціальну і трудову робітників та селян.

Н.И. Махно, 1919г.

Висново

МАХНО

НЕСТОР ІВАНОВИЧ

26 октябрю 1888 - 6 жовтня 1934

До революції - анархіст, засуджений у 22 роки (1910 р.) до страти через повішення, заміненої на "вічну каторгу". У лютому 1917 р. звільнений і повернувся в Гуляйполе, де відразу ж був обраний головою Гуляйпільського ради. Одночасно сформував збройний загін "Чорної гвардії", що займався "експропріацією експропріаторів" (поміщиків, капіталістів) і виступав за негайну передачу поміщицьких і церковних земель селянам.